

I N D E X.

Generalis omnium remediorum juris non aufert
auxilium l. 2. C. de resc. vend. lib. 2. c. 4. n. 2. & 45.
Renunciatio stricti juris est, n. 3. & cap. 14. n. 4.
l. 2. C. de resc. vend. facta ab uno contrahente
non impedit, quod alter ex ea agat si sit laesus, n.
8. Haec renunciatio an valeat, si in eodem instru-
mento contractus fiat? u. 20. Quid de exceptione
non numerata pecuniae, n. 15. 16. Cum aliis, Re-
nunciatio ista non tollit, ut reus exceptionem op-
ponat in se onus probationis assumens, n. 19.
Renunciatio l. 2. C. de resc. vend. in continenti facta
quibus personis non noceat, n. 21. In renunciatio-
nibus non rusticorum hominum, & majorum fa-
cilitas consideratur, n. 22. Renunciatio condi-
tionis indebiti quando impediatur, ne indebitè
solutum repetatur, n. 26. Renunciatio l. 2. C. de resc.
vend. quae ex stylo tabellionum adicitur, reme-
dium illud non tollit, n. 27. Enormissimè laesis
renunciatio praedicta non nocet etiam cum jura-
mento, n. 28.
Renunciatio generalis non continet ea, quae
possunt vindicari, lib. 2. 14. 7.
Repetitioni potius favendum est, quam adventitio
lucro, lib. 2. 19. 15.
Repudium an fuerit Haebraeis licitum, ita ut uxores
dimittendo non peccaverint, lib. 2. 4. 55.
Rem propriam, vel in specie debitam occulte ca-
pere licet, quamvis judicialiter consequi queat,
lib. 1. 2. 104.
Res non modicæ aestimationis injustè retenta po-
test per vim à possessore auferri, etiam cum
ipius nece, si aliter eam dominus habere non
valeat, ibid. n. 105.
Res ipsa, quae in specie legatur, non est legatario
obligata, lib. 1. 9. 28.
In re sua quilibet est moderator, & arbiter, l. 1.
14. 33.
In re sua quilibet est moderator, & arbiter, lib. 2.
8. 2. & c. 14. n. 47. ejusd. lib.
Res inter alios acta aliis non nocet, lib. 2. 15. 22.
Res eadem si pluribus vendatur, quis praefendus
lib. 2. 19. 2. cum seqq.
Rescripta alia motu proprio alia ad partis instan-
tiam expediuntur, lib. 1. 20. 2.
Rescriptum praesumitur ad instantiam partis con-
cessum, nisi clausula: *Motu proprio*, sit expressa,
ibid. n. 3. 4.
Probari testibus non potest, Principem motu pro-
prio rescriptis, ubi ea clausula expressa non est
in literis, ibid. n. 5. Limitatur, ibid.
Rescriptum habens praedictam clausulam, dicitur
motu proprio emanasse, quamvis preces ante-
cesserint, earumque mentio fiat, ibid. n. 6.
Inter rescripta motu proprio expedita, & alia dif-
ferentiae, remissivè, ibid. n. 8.
Rescripta tripliciter vitiantur ob falsitatem pre-
cum, ibid. n. 12.
Gratiae ob subreptionem, vel obreptionem, ipso jure
sunt nullae; Justitiae, si opponatur, ibid. n. 15.
Aliquando sunt etiam haec ipso jure nullae, n. 20.
Rescripti vitium usque ad quod tempus possit obji-
ci, ibid. n. 21.
Rescriptum ab excommunicato impetratum est ip-
so jure nullum, ibid. n. 22. Fallit hodie in obtin-
tis à Sede Apostolica, quibus ex Curiae stylo
inferitur absolutio à censuris, n. 23.
Rescripta utrum vitientur taciturnitate veritatis,
aut falsi expressione? ibid. n. 24. cum seqq.
Vitium subreptionis, aut obreptionis contingens
circa causam finalem rescripta reddit irrita,
quamvis citra culpam impetrantis contingat,
ibid. n. 44.

An vitietur in totum, si falsitas in una parte repe-
riatur? remissivè, ibid. n. 45.
Rescriptum, in quo falsitas adest quoad causam
finalem, involuntarium est, ibid. n. 47.
Rescriptorum vitium per subreptionem, vel obre-
ptionem eveniens, ex quibus clausulis tolli pos-
sit, remissivè, ibid. n. 49.
Rescriptum non tenet, si duditur, an vitium
circa causam finalem, vel impulsivam versetur,
ibid. n. 50.
Gratia non subsistit, si Princeps, veritate cognita,
esset aliter eam concessurus, ibid. n. 53.
Si opponatur de subreptione rescripti cui onus pro-
bationis incumbat, remissivè, ibid. n. 55.
Rescriptum non valet si vitium subreptionis quo-
ad causam impulsivam proveniat ex dolo sup-
plicantis, ibid. n. 56.
Dolus in impetratione rescriptorum quando praes-
sumatur, remissivè, ibid. n. 57.
Rescriptis semper inest conditio: *Si preces veritate
nitentur*, ibid. n. 58. Quomodo ea clausula de-
beat intelligi, n. 59.
In impetratione cujusque rescripti quae sint de ne-
cessitate exprimenda, remissivè, ibid. n. 64.
Rescriptum non valet ob falsitatem circa substan-
tiam ejus quod postulatur, ibid. n. 65.
Nec si falsa sit causa unica, quae exprimitur,
qualis qualis ea sit, ibid. n. 66.
Rescriptum non vitietur ob falsitatem quoad cau-
sam impulsivam, etsi versetur circa necessariò
exprimenda, ibid. n. 68.
Rescripta sunt stricti juris, ibid. n. 71.
Rescriptum nullum est ob suppressionem ejus, quod
de stylo Curiae debet exprimi, ibid. n. 75. 76.
Resignationes beneficiorum reciprocae, vel in favo-
rem sine Pontificis auctoritate simoniacae cen-
sentur, lib. 1. 5. 17.
Resignatio beneficii illicita non est, eò quod per-
sonae designetur, cui resignans vellet beneficium
idem conferri, modò liberè fiat, ibidem n. 28.
Respublica jus habet vindicandi in convictum de
crimine exactis dum de ejus innocentia legiti-
mè non constat, l. 1. 1. 15.
Respublica auferens domum privato ob publicam
utilitatem, pretium ejus debet numerare, l. 1.
2. 89.
Respublica libera fiscum habet, lib. 1. 16. 3. Nec
non ea, cui à Principe merum & mixtum impe-
rium cum omnibus Regiis juribus concessum
fuerit, n. 4.
Verbum *restituere*, in sententia positum quando
fructus complectatur, lib. 1. 3. 2.
Restituere quod quis tenetur, non videtur capere,
ibid. n. 30.
In restitutione ex justitia veniunt regulariter fru-
ctus, ibid. n. 52. Secus ex gratia, n. 99.
Quanta debeat esse laesio ut restitutioni sit locus,
ibid. n. 56. cum seqq.
Restitutio in integrum non est facilè concedenda;
ibid. n. 58.
Restitutus, quia laesionem passus est in pretio, non
valet rem praesens avocare, ibid. n. 93.
Restitutio est petenda coram Judice ejus adversus
quem postulatur, lib. 1. 4. 1.
Si petatur incidenter, Judex causae principalis re-
stitutionem concessurus est, ibid. 11. 2.
Quando principaliter, & quando incidenter restitui-
tio peti dicatur, remissivè, ibid.
Restitutio utrum apud Judicem loci contractus
peti possit? ibid. n. 3.
Quid de Judice loci, ubi res sita est? ibid. n. 4.
Restitutio per Ecclesiam petenda est à Judice laico,
si adver-

I N D E X.

si adversus laicum postuletur, ibidem num. 7.
Restitutio in integrum peti potest simul in eodem
libello cum actione, quae illa concessa, est com-
peritura, ibid. n. 36.
Restitutio principaliter nequit postulari sine man-
dato speciali; secus incidenter, nam generale
sufficit, lib. 1. 6. 3.
Ad restitutionem petendam cum generali in man-
dato cautela traditur, ibid. n. 4. 5.
Restitutio in integrum peti incidenter potest etiam
post definitivam sententiam in ipsa exequutio-
ne, ibid. n. 10.
Restituendi obligatio non provenit à mala fide,
sed ab actu externo, per quem proximus inju-
ste laeditur, l. 2. c. 4. n. 57.
Resurrectio Domini est necessariò die Dominica
celebranda, lib. 1. 17. 18.
Revelans crimen occultum proximi bona fide, licet
non peccet, tenetur ad restitutionem fame, si
commodè possit, l. 11. 59.
Revelans verum crimen occultum proximi, potest,
ut famam restituat, sine mendacio se mentitum
fuisse asseverare, ibid. n. 60.
Reatus apud Consultos quid significaverit, lib. 2.
c. 9. n. 32.
Reus est absolvendus, prout acta deponunt, non
attenta privata scientia judicantis, lib. 1. 1. 26.
Non legitime interrogatus fateri non tenetur ver-
itatem, lib. 1. 2. 4.
Idem est, si sibi non liqueat, juridicè interrogari,
ibid. n. 5. Similiter negare licet, quamvis legitime
Judex interroget, n. 6. Fallit, si sit convictus, ibid.
Quando iuxta juris ordinem interrogatus cen-
setur, nu. 9.
Reus est certiorandus de eis, quae contra eum ur-
gent, antequam à Judice interrogetur, ibid. n.
10. Limitatur in aliquibus causis, ibid.
Promittens absque juramento ad carcerem redire,
stare promissis non tenetur, ibid. n. 49.
Reo non licet ex scala se praecipitem dare, ut sus-
pendatur, ibid. num. 57.
Carnato ut fame pereat quilibet, nisi speciali ra-
tione prohibeatur, cibos potest ministrare: sed
non tenetur, ib. n. 63.
Reus justè damnatus, ut fame pereat, an possit
cibos sibi oblatos non sumere? ibid. n. 64.
Reo etiam injustè damnato permiffum est ire ad
locum supplicii, scalam ascendere, & actus si-
miles exercere, ibid. nu. 66.
Justè condemnatus potest, data occasione fugien-
di, in vinculis manere, ut ultimo supplicio affi-
ciatur, ibid. n. 67. Aliud est in injustè damnato,
nisi ob bonem finem manere velit, ibid. n. 68.
Justè captus, ad mortem damnatus, qui juramento,
aut sine eo ad carcerem regredi promissit, tene-
tur adimplere promissa, ibid. n. 70.
Reus carceratus justè, vel injustè, fugere tuta con-
scientia potest, ibid. n. 71. Etiam post sententiam
condemnatoriam, n. 79. Idem est, si ob debita in
vinculis fuerit, d. num. 71. Fallit in religioso à
Praelato carcerato, sed limitatur, n. 72.
Reus fugere potest à carcere, etsi ex eo commen-
tariensis detrimentum passurus sit, quod non
tenetur rescire, ibid. nu. 74.
Fugiens à carcere, cujus ostium invenit apertum,
pro confesso non habetur, ibid. n. 75.
Reus damnatus justè secundum acta, quamvis sit in-
nocens, occidere nequit Iustitiae ministros, ut li-
beretur: Secus si injustè sit condemnatus, ib. nu-
mer. 80.
Qui, promissa sibi impunitate, falsus est delictum,
an possit ex tali confessione puniri? ibid. n. 108.

Qui seductus recessit ab Ecclesia, an sit eidem resti-
tuendus, ut gaudeat immunitate? ibid. n. 109.
Reus pacem inire debet cum omnibus haeredibus,
vel consanguineis defuncti pariter conjunctis, ut
à pena ordinaria liberetur, lib. 1. 13. 39.
Reus debet absolvi, quoties pares sunt utrinque
probationes, lib. 1. 16. 27. Fallit in causis favo-
rabilibus, pro quibus etiam contra reos pronun-
ciandum est, n. 28.
Reus potest ante conclusum in causa, proposito
possessorio, suspendere petitorium ab adversario
deductum, ibid. n. 73.
Reo habente duplicem forum de jure communi,
actor eligit, quem maluerit adire, lib. 1. 18. 39.
Sed si ex privilegio ipse reus eligere potest, in
quo conveniatur, ibi. n. 40.
Reus ob enormitatem criminis in ipsius cadavere
punitur, lib. 2. 1. 87.
Reus carceratus ob delictum ex quo poena corpo-
ralis venit irroganda sub fidejussoribus relaxan-
dus non est, lib. 2. 8. 122. cum aliis.
Reus ex quacunque causa definitivè absolutus ne-
quit ob idem delictum iterum molestari, lib. 2.
10. 6. In dubio absolutus creditur, quia crimen
probatum non est, nu. 7. Qui compositione facta
cum sisco liberatur, accusari amplius non potest,
n. 19. Limitatur, n. 20. Quid si liberetur ex pro-
prio juramento in iudicio praestito, n. 34.
Reus punitus in uno foro, quando possit in alio
iterum plecti, n. 39. Pluribus poenis corporalibus
damnatus omnes subire debet, n. 110. Et quid si
ad mortem damnato membrum sit abscinden-
dum, nu. 111.
Reus in Ecclesia delinquens an extrahi possit pro
filiis criminibus, pro quibus de jure immunitate
gaudet? lib. 2. 20. 160.
Est ad locum delicti remittendus, n. 189.
Reus existens in Ecclesia ob delictum an possit
damnari, aut bonis privari? n. 201. cum seqq.
Non possunt necessaria ad vitam tolli eidem, nec
capiendus est, si ad ea quaerenda necessariò exeat,
n. 205. cum seqq. Reos gaudentes immunitate
debet Ecclesia alere, si aliunde non habeant, n.
206. Reus armis se defendere valet, ne ab Eccle-
sia per injuriam evellatur, n. 225. Non legitime
extractus debet Ecclesiae restitui, etsi alias in-
dignus sit immunitate, n. 234. Reo asserenti se
in loco sacro captum an sit credendum potius
quam satellitibus negantibus? n. 238. Extractus
injustè utrum necessariò eidem Ecclesiae sit red-
dendus, nu. 240.
Roma quo tempore fuerit condita, lib. 1. 12. 6.

S

Sacerdos haereticus, aut aliter ab Ecclesia praeci-
sus valet conficere Corpus Christi, l. 1. 10. 27.
Simplex Sacerdos nequit ex delegatione Episcopi
administrare Confirmationis Sacramentum, ibi.
nu. 30.
Sacerdos quilibet validè absolvit in articulo mortis
constitutum, ibid. nu. 44. Item quemcunque à
peccatis venialibus etiam extra mortis pericu-
lum, nu. 45.
Sacerdos non Episcopus est ex institutione Christi
Minister extraordinarius Sacramenti Confirma-
tionis, ibid. n. 61.
Sacramenta omnia legis Gratiae fuerunt à Christo
Domino instituta, lib. 1. 10. 6.
In Sacramentorum administratione quadam requi-
runtur de necessitate Sacramenti, & alia de neces-
sitate praeccepti, ib. n. 12.

INDEX.

Sacramentum Eucharistiae, ac Poenitentiae est damnatis ad mortem ministrandum, lib. 2. 1. 79. 80. Secus Extremæ Unctionis, n. 81.
Sacrilegium an sit omne delictum in Ecclesia admittum? lib. 2. 20. 187.
Pro salute Reipublicae tenetur civis vitam, si opus fuerit, amittere, lib. 2. 8. 136.
Samson ex Divina revelatione se ipsum peremit, lib. 1. c. 2. n. 59.
Sanguinem suum redimere qualiter qualiter quisque potest, lib. 1. c. 2. n. 83.
Sanguinis infectio ab actu interno provenit, ut prolem inficiat, lib. 2. 8. 69.
Sanguinem suum redimere quomodocunque licet, num. 123.
Scholasticus, aliusve privilegiatus an expelli possit ab aede conducta ob domini necessitatem? lib. 2. 15. 71.
Scienti, & consentienti nulla fit injuria, neque dolus, l. 2. 4. 9.
Scientia, & ignorantia juramento probatur, nisi in contrarium extet praesumptio, l. 2. c. 10. n. 15. & 16.
Senatores Supremi Consilii Principis utrum possint secundum propriam conscientiam contra allegata, & probata judicare? lib. 1. c. 1. n. 17. & 18.
Sententia est nulla, quae ex actis nequit justificari, lib. 1. 1. 30.
Non transit in rem judicatam, nec partium consensu confirmatur, ibid.
Sententia prolata ex confessione facta Iudici, ut tali valet, si sine scriptis in causa procedat, quamvis de ea non constet, nisi per assertionem ipsius Iudicis, ibidem, num. 33. Revocabitur si confessio negetur, nec possit testibus comprobari, ibid.
Sententia lata ex instrumento verbaliter producto duntaxat non tenet, ibid. n. 36.
Sententia Supremorum Iudicum in Regiis Praetoriis residendum intra quam summam valeat, est tria vota conformia non concurrant, ibid. n. 34.
Sententia Principis praecipitanter lata ante diem trigessimam exequenda non est, lib. 2. 8. 30.
Sententia unica cujuscunque Iudicis causae terminari non solent, lib. 2. 12. 15.
Sententia lata secundum unius ex litigantibus declarationem ex eorum consensu valet, l. 2. 13. 6.
Prolata juxta depositionem peritorum potest, aliis electis, retractari, n. 31.
Sepultura Ecclesiastica se ipsum occidens denegatur, lib. 2. 1. 88. Quid si defunctus laqueo suspensus, aut in puteo reperiatur, ibid.
Sequestrum triplex, lib. 1. 16. 50.
Sequestrum necessarium regulariter veritum est, nec fieri permittitur, nisi in casibus jure expressis, ibid. n. 51. 52.
Sequestrum fieri, petens, docere debet, eo casu de jure esse permissum, ibid. n. 53.
Sequestrum, aliquo legitime possidente, faciendum non est licet rixae alioquin timeantur, ibid. num. 54. Quibus casibus secundum jus sequestrum fieri possit, ac de sequestris obligatione, remissive, ibid.
Quando per sequestrum amittatur possessio, ib. n. 55.
Servitutes discontinuas causam habentes utrum decem, vel viginti annorum praescriptione acquirantur, lib. 1. 17. 118.
Servitus pacificandi in agro alieno quanto tempore praescribatur, ibid. n. 120.
Servitus discontinua debetur, allegato titulo, & probata decenniali possessione, ibid. num. 122.
Probanda simul est patientia domini fundi servientis, n. 123.
Servitus discontinua decenniali possessione cum titulo, & bona fide quaeritur, n. 127.
Ad servitutum praescriptionem utrum desideretur titulus? ibid. n. 128.
Servitutes juri naturali permissivo sunt contrariae, lib. 2. c. 3. n. 15.
Servi etiam bello justo capti licite fugiunt, ut libertatem consequantur, lib. 1. 2. 73. Idem est de prole eorum, etsi edita apud dominum fuerit, ib.
Servi fugitivi sui ipsorum furtum faciunt, ibid.
Servus fugitivus sui ipsius furtum committit, lib. 2. c. 20. n. 151. Ad Ecclesiam cum armis vetitis confugiens quomodo dominus reddendus, n. 220.
De significatione ac vi particulae, seu, late agitur, lib. 2. c. 5. n. 58. & seqq.
Simile non est idem, lib. 1. 10. 7.
Simile quid dicatur, lib. 11. 24.
Similes casus qui dicantur, lib. 2. c. 5. n. 45. Continentur sub dispositione, ibid.
Simonia in resignatione, vel commutatione beneficiorum potest committi, licet nihil interveniat temporale, lib. 1. 5. 15.
Est vera simonia, quae adversus jus Ecclesiasticum duntaxat committitur, ibid. n. 18. Contra qui docent, n. 10.
Simonia utrum dari possit absque intervenitu alicujus rei temporalis? ibid. n. 21.
Simonia non est, beneficium propter cognationem conferre, ibid. n. 23.
Ob simoniam adversum jus solum Ecclesiasticum non privatur aliquis beneficio, ibid. n. 32.
Simonia non patitur, serviendo Episcopo principaliter, ut ab eo ex gratitudine beneficium recipiat famulus, lib. 1. 20. 35.
Simoniae reus non est Praeclatus asserens famulo, se ei beneficium conferre in remunerationem obsequii, ad quam ex sola gratitudine, tenebatur, ibid. n. 37.
Simulatio absque fraude esse non potest, lib. 1.
Simulatio, non est unum contractum pro alio supponere, dolo cessante, ibidem.
Singula quae non profunt, multa collecta juvant, lib. 17. 107.
Societas morte finitur, & locatio ejus accessoria, lib. 2. 15. 11.
Sodomita an gaudeat Ecclesiae immunitate, lib. 2. 20. 196. Clericus traditur curiae seculari, ibid.
Solemnitates quae in alienatione rerum Ecclesiasticarum requiruntur, remissive, lib. 1. cap. 3. n. 49.
Quae solemnitas requiratur in alienatione bonorum Ecclesiae, lib. 2. 17. 4. cum seqq. Praesumitur ex lapsu 40. annorum in emphyteusi Ecclesiastica intervenisse, n. 53.
Solemnitates in alienatione bonorum Ecclesiae requisitae an consuetudine tolli possint? nu. 58. cum seqq. Omittuntur de consuetudine in emphyteusi, secus in alienatione perpetua, numero 26.
Solutio ab eo, qui bona alterius administrat, facta pro domino, etsi persona sit conjuncta, donatio non praesumitur, lib. 2. 8. 115.
Solutio facienda tribus terminis, tempore non expreso, quomodo intelligatur, lib. 2. 11. 36.
Solidus unde dictus, lib. 1. 11. 19.
Solidorum valor, ibid. n. 20.
Solidus, & aureus an distinguantur? ibid. n. 21.
Specialitates plures circa eandem rem concurrere possunt, cum à diversis causis proveniunt, lib. 1. 7. 88.
Species logica quomodo à legali distinguatur, lib. 1. 13. 6.
Sponsa de futuro habet hypothecam tacitam pro rebus

INDEX.

rebus datis in dotem futuram, lib. 1. 7. 5. Et cum privilegio praelationis, n. 34.
Sponsa de praesenti alterius meretricem appellans, canere palinodiam compellitur, lib. 1. 11. 16.
Sponsa de praesenti uxoris appellatione continetur, ibid.
Staturum valet, ut pater pro delictis filii intra legitimum teneatur, lib. 2. 8. 83. Non comprehendit nepotes, n. 85.
Irrogans poenam abscissionis membri intelligitur de manu, lib. 2. 9. 65.
Imponens poenam pro unoquoque actu verito quomodo interpretetur, si idem actus incontinenti saepe repetatur, lib. 2. 10. 95.
Contra jus commune debet retingi, lib. 2. 11. 9.
Scituro in quibus causis cavere possit, ut scetur unius testimonio, lib. 2. 13. 3.
Statuta laicorum quando Ecclesiasticos obligant, lib. 2. 18. 23.
Contra stipulatorem in dubiis respondendum est, lib. 1. 13. 44.
Stipulatione pro absente ante ejus acceptationem nulla quaeritur obligatio, lib. 1. 14. 46.
Stipulati pro aliis, quae personae de jure communi possunt, ibid. n. 47.
Stipulari pro alio, quomodo jure Canonico liceat, ibid. n. 50.
Stipulari alteri per alterum favore causae piae permittitur, ibid. n. 53.
Subreptio quid sit, & an ab obreptione distinguatur, lib. 1. 20. 13.
Subrogatum sapit naturam ejus, cujus loco subrogatur, lib. 1. 3. 34. & cap. 4. n. 20. ejusd. lib.
Subrogatum sapit naturam ejus, cujus loco subrogatur, lib. 2. 12. 35.
Substitutus si absque liberis quis decesserit, non cogitur probare, filios mortis tempore non extitisse, l. 2. 6. 35. & c. 7. n. 32. Quid si constet aliquando instituto liberos fuisse? lib. 2. 7. 24.
Sic substitutus an obineat, si institutus, & liberi ejus moriantur, nec appareat quis prior mortuus fuerit? lib. 2. 6. 33.
Pupillaris, sive agat, sive defendatur, probare tenetur institutum intra pubertatem decessisse, lib. 2. cap. 7. nu. 35. & 36. Quis si contendat cum instituto ab ipso, cui succedere desiderat? n. 37.
Substitutio evanescit cum institutus, & substitutus pariter obeunt, lib. 2. 7. 43.
Successor singularis non tenetur regulariter stare locationi, l. 1. 15. 30. Quando fallat, remissive, ib.
Qui fisco succedit, agere adversus colonum, absque cessione potest, ibid. n. 31.
Successor singularis redimens rem ex pacto retrovendendi, stare debet locationi, ibid. n. 34.
Successor abintestato, ut hereditatem consequatur, satis est, si probet se cognatum esse ubi certus gradus non desideratur, lib. 2. 6. 33. 34.
Singularis ad onera haereditaria non astringitur, nec defunctum representat, lib. 2. 2. 3.
Singularis necessarius non cogitur stare locationi, lib. 2. 15. 19. Quid si Ecclesiae succedat, n. 28.
Summa minor in affirmativa sub majore continetur, lib. 1. 2. 24. & c. 20. n. 79. ejusd. l. Fallit, si aliud de mente loquentis appareat, d. c. 20. n. 90.
Majorem summam petens, & minorem tacite censetur postulare, ibid. dict. num. 24.
Taciturnitas ejus, quo cognito, Princeps gratiam denegaret, non semper facit rescriptum irritum, lib. 1. 20. 48.
Taciturnitas veritatis quando vitiet rescriptum motu proprio expeditum, ibid. n. 49.
Taciturnitas circa causam finalem non nocet, si probetur, Principem alias cognovisse, quod suppressum est, ibid. n. 60.
Taciturnitas eorum, quae leges exprimi praecipunt quomodocunque contingat, irritat gratiam, ib. nu. 62.
Taciturnitas exprimendorum de stylo Curiae rescriptum annullat, ibid. n. 72.
De talionis poena qui scripserint, remissive, l. 2. 9. 2. Est acerba, & quare à Deo Hebraeis imposita, n. 5.
Tantum res valet, quanti communiter, pensatis circumstantiis, vendi potest, lib. 2. c. 3. n. 24. & 35.
Taxativa non impedit extensionem, quae de jure fieri debet circa dispositionem, lib. 2. 5. 48.
Temporalia ad agendum, sunt perpetua ad excipiendum, lib. 1. 9. 25.
Tempore non tollitur personae incapacitas, lib. 1. 10. 63.
Tempus inspicitur in quod dispositio confertur, non in quo actus fit, lib. 2. 8. 86.
Praescriptum de jure Hispano ad subhaerenda bona debitorum in quibus causis coarctetur, l. 2. 11. 17.
Longum quod dicatur, lib. 2. c. 16. n. 11. & 12.
Terminus universalis efficit ut ea veniant in dispositione, quae alias non continerentur, lib. 2. 5. 2.
Tertiarum vulgo *Terc eros*, d. *Beatas*, ut gaudeant privilegiis Religiosorum, quae servare debeant, lib. 1. 19. 71.
Utrum sint proprie Religiosi? ibid. Non capiunt relicta sub conditione Religionis, aut nuptiarum, ibid. num. 58. 71.
Ad praescribendas contra Reges Hispaniae tertias, necessarium immemorialis possessio est probanda, lib. 1. 17. 116.
Tertium ex cumulo bonorum debetur, prius aere alieno detracto, lib. 2. 2. 13.
Tertius possessor non convenitur ex l. 2. C. de *resc. vendit.* nisi aliquid sit, quod ei possit imputari, lib. 2. 3. 96.
In testamentis plenius voluntates testantium interpretantur, lib. 1. 20. 51.
Testatoris dispositio est consideranda secundum tempus mortis, in quod confertur, lib. 1. 13. 5.
Testamento disposita post mortem testatoris conferuntur, lib. 2. 8. 86.
Testatori praecipienti, ne sepeliatur ejus cadaver parendum non est, lib. 2. 1. 77.
Praesumitur, velle quanto minus possit haerodem gravare, lib. 2. c. 5. n. 5. & 36.
Testimonium in judicio absque juramento de partium consensu probat, l. 2. c. 13. n. 11. 12. Limitatur in arduis, n. 13. Per scripturam regulariter non valet, n. 39. 40. Limitatur, n. 41. Judiciali standum est, licet testis extra judicium affirmet, falso se deposuisse, n. 65. Posterius non valet, quoties priori contrario non creditur, n. 91. Prioris fides minuitur, etsi valet, ob posterius contrarium, ibid. Exortum in tortura potius est priore absque tormentis, nu. 93. Quid si utrumque in tortura feratur, n. 94.
Testibus quanta fides sit adhibenda, ab animo, & arbitrio pendet judicantis, lib. 1. 1. 31.
In testibus locus non est decisioni l. *diem proferre*, s. *si plures*, ff. de *recept. arbitr.* lib. 1. 2. 36.
Testis an probet laesionem ultra dimidiam asserens rem centum, & amplius valere, lib. 2. 3. 22.
Non est satis idoneus in causis pecuniariis, qui minus

Taciti, & expressi idem est iudicium, lib. 1. 6. 27. & c. 19. n. 66. ejusd. lib.
 Tacitum aliter expressum solet operari, l. 2. c. 14. nu. 47.